

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Conradi Oligenii J. C. Dissertatio De Primariis Precibus
Imperialibus**

Corradini, Pietro Marcellino

Friburgi Brisgoiae, 1707

XLIII. Catholicorum sententiæ discussæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63022)

136 De primariis Precibus Imperialibus
tibus suarum Precum tantummodò con-
suetudini, & exemplo prædecessorum ad-
hæserunt, & spatio duorum sæculorum,
& ultra expresserunt Preces dirigere in
vim inveteratæ consuetudinis confirmatæ
à sanctissimis illis Præsulibus Romanæ
Ecclesiæ, qui cuilibet Imperatori dona-
verunt indultum, non est cur Germani
scriptores, præsertim A catholici, alia
somnia principia, ex quibus hæ Preces
originem trahant, dum Imperatores ipsi
eorum dicta confundunt, exprimentes in
ipsis Precibus causam, & quidem singu-
larem, nempe consuetudinem simplicem,
vel à Sede Apostolica confirmatam, præ-
viis indultis specialibus singulis Impera-
toribus concessis.

LXIII. Audivimus vocem A catholicorum,
Catholico nunc audiamus & illam Catholicorum
rum senten- scriptorum, & quidem Germaniæ, & pri-
giæ discussæ. mō Hermanni Hermetis in tractatu,
quem inscripsit Fasciculum Jur. publicæ
cap. 11. pag. mihi 155. num. 8. & seqq.
ubi ita universam rem ob oculos ponit:
*Licet non pauci velint hoc jus Imperatori
competere, quasi ex jure patronatus, quod
in universa Ecclesia Imperator sit tanquam
nutritivus, Advocatus, & defensor; verius
tamen videtur hujus tituli occasione hoc jus
natum ex inveterata consuetudine, Aposto-*

lica etiam auctoritate roborata. Id declarant verba formularum, hæc scilicet: *Cum nobis ad prædecessorum imitationem ex inveterata consuetudine, etiam auctoritate Apostolica roborata, jus competat Preces concedendi, cui accedit Bulla Apostolica his verbis: Quia Ecclesie fidelem Advocatum Te devovisti. Alii volunt ex mero indulto Pontificio jus Precum ortum. Deinde quærens an hujusmodi consuetudo sit valida, hæc refert: Ratio dubitandi est, quod sacris Canonibus videatur adversari, quibus expectativa ad Beneficia vacatura, & provisiones de Præbendis viventium, per quas votum captandæ mortis alienæ plenissimum tristissimi eventus oritur, in Ecclesia Christi damnantur. Hoc tamen non attento, valere Preces verius est, quia hæc Preces generaliter concipiuntur, nec ad certam diriguntur personam; Textus verò legales expectativam in certam personam morituram conceptam reprobant. Nec secundo adversatur Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, licet enim & hoc quascumque concessiones ad vacatura Beneficia tollat, quæ mandata de providendo dicuntur, & gratias, sive expectativas, etsi concessæ sint etiam Collegio, Universitati, Senatui, vel singularibus personis, etiam sub nomine indulti, quovis colore non va-*

IIIIX
 Colloca
 mendi
 sicut

138 De primariis Precibus Imperialibus
lere, nec concessis uti licere decrevit. Ta-
les autem expectativa hæ Preces esse viden-
tur: respondetur namque juxta resolutio-
nem Cardinalium, cum in citato Textu &
Canone Concilii nulla harum Precum fiat
mentio, eas tali prohibitione non contineri,
quod tamen fieri debuisset in persona Impe-
ratoris, uti speciali nota digni, & si id vo-
luisset Concilium abolere, expressisset, sicuti
de aliis expressit, de Cardinalibus, Univer-
sitatibus, Senatibus, & aliis singularibus
personis, & ita censuit Sua Sanctitas ex
sententia Congregationis anno 1575. in una
Cameracen. Tertiò, non adversatur, quod
Imperator laicus sit, cui talis potestas Ec-
clesiastica non potest competere. Responde-
tur primò, quod Papa etiam laico concede-
re possit, cum conferre Beneficium non sit
Ordinis, sed jurisdictionis, hæc autem lai-
co delegari possit; adeoque hæc nominatio
auctoritate, & roboratione Papæ per ipsum
Papam facta censeatur. Respondetur ter-
tiò, Romanum Imperatorem non conferre
Beneficium, sed habere tantum jus nomi-
nandi personas idoneas Collatoribus. Ad-
dices: consuetudo etiam memoriam homi-
num excedens tribuens facultatem laico ad
Prelaturas & Beneficia, Canonibus dam-
natur, & corruptela dicitur, idque quia
laicus etiam Principali, & Regia potestate

fulgens, jura spiritualia possidere nequeat. Respondetur namque per auctoritatem Pontificis accedentem Imperatorem fieri capacem, quia agit ex consuetudine auctoritate Apostolica roborata, sola tamen consuetudo, vel praescriptio etiam immemorabilis hoc jus laico tribuere non posset, quia principale requisitum, facultas scilicet possidendi jus Ecclesiasticum sine indulto Papa deficeret, ex Chockier, ubi ostendit qualiter Pontifices aliquando contra eos processerunt, qui ejusmodi nominationes sibi arrogarunt, & infelicem exitum, qui istis nominationibus sine sanctae Sedis indulto usi fuerunt, cum collatio Beneficii res sacra & spiritualis sit, cap. Decernimus 10. de judiciis, quidquid velit Fritschius de Prec. cap. 1. in fin. & cap. 2. num. 12. & seq., ubi tradit id Principibus magis quam Episcopis convenire, tanquam rem omnino profanam, & temporalem. Verum cum non sit sola perceptio reddituum, Beneficium Ecclesiasticum, sed ejus principale sit jus administrandi Sacramenta, praedicandi, cantandi in Templo, & Officia sacra alia peragendi, communis sententia Canonistarum à Fritschio recedit. Et dein verò num. 36. sic subjicit: *Quero quid de Beneficiis reservatis, respondeo: Excipi à Precibus reservata, de quibus in ex-*

140 De primariis Precibus Imperialibus
travag. Ad Regimen, de Prabend., scilicet
Beneficia Cappellanorum Papa, & alio-
rum Officialium Romana Curia, eorum-
que qui in Romana Curia decedunt, vel
locis à dicta Curia non ultra duas die-
tas distantibus. Et num. 37. probat etiam
excepta à Precibus Beneficia ad Sedem
Apostolicam devoluta, litigiosa etiam, &
primas dignitates num. 38. & 43. & num.
47., ubi, quod Precibus afficiuntur Be-
neficia quovis mense vacantia, non ob-
stantibus concordatis, quod novissimis in-
dultis Apostolicis expressè in hoc passu con-
cordatis derogetur. Ita etiam Gail. practic.
observat. lib. 2. cap. 155. Hinc apparet
valere Casareas Preces primarias super Be-
neficiis primò vacaturis, quas Pontificis in-
dulto, & privilegio Casar benemeritis con-
ferre consuevit. Arnulphus Ruzeus de
Jur. Regal. privil. 47. num. 2., apud
Bursatt. consil. 126. num. 39. & 40., qui
ex Thoma Feltrensi, & Speculatore testa-
tur, Rudolphum I. Imperatorem habuis-
se indultum primariarum Precum à Gre-
gorio X., cum is Lausanae electus fuisset,
& ab eodem Gregorio confirmatus. Choc-
kier. de indult. primar. Prec. in proœm.
post princip. In primis itaque notandum
est, inclytum Romanorum Imperatorem ex
indulto Pontificio non conferre Beneficia

Germania, sed habere dumtaxat jus nominandi personas idoneas Collatoribus ad Beneficia vacatura, quas ipse facit per suos Executores recipi ex concessione Precum primariarum ipsi facta per summum Pontificem. Et pagina 3. sic: Ex quibus videt Lector primarias Preces non adversari Concilio Tridentino, nec etiam sacris Canonibus, quod & firmatur evidenti hac ratione, quod Papa pro sua potestate potest dare facultatem laico etiam conferendi Beneficia, que enim sunt jurisdictionis, ut est collatio Beneficiorum, cuicumque mandare potest. Et pagina 4. ad fin. ubi id ipsum agnovisse Imperatores in eorum Precibus scribit, & sect. 1. pag. 14. hæc habet: *Eo quod nefas esset Imperatoris nomen assumere, nisi illud ab Apostolica Sede collatum esset.* Et pagina 19. tradit Advocatiam Romanæ Ecclesiæ, quam devover Imperator in manibus Papæ, esse causam hujus indulti, hæc subdens: *Tantum hic adverte, Papam idcirco narrare Imperatoris merita, quorum etiam intuitu facultatem nominandi concedit.* Et sect. 5. à pagina 99. usque ad 105. ponderans derogationem, quæ solet fieri in laudatis indultis, Concordatis Germaniæ, scribit in gratiam Imperatoris, & ob ejus merita communem esse Germano-

VIXI

absq̄ iluina

Germania

non probat

ad Innocent

X ois

VXI

Reluctio

et Cong

rationis

illi Triden

uni non bene

intellecta

142 *De primariis Precibus Imperialibus*
rum opinionem, quod Papa derogare
valeat Concordatis Germaniæ. Sic etiam
Restaurus Castaldus de Imperator. quæst.
100., ubi postquam eruditissimè tradidit
collationes dignitatum Ecclesiasticarum,
& Beneficiorum non ad Reges & Impe-
ratores, sed ad Pontifices spectare, & Im-
peratores nequaquam jure proprio pri-
marias Preces posse porrigere num. 14.
& 15. subdit ex indulto, & privilegio
Apostolico tantummodo id jus primaria-
rum Precum Imperatores obtinere Boer-
decif. 32. num. 8. Coppin. de sacr. Po-
lit. lib. 1. tit. 10. num. 13., Rebuff.
conf. 47. num. 2. *Apostolicus præfertur*
habenti primarias Preces à Rege, vel Im-
peratore, quia Imperator, vel Rex illud
jus habent ab auctoritate Apostolica, alio-
quin esset jus illud nullum. Et per eadem
verba Besold. in tractat. de majest. Eccles.
fol. mihi 121., & ex Acatholicis etiam
Wilhelmus Beckers Synops. jur. public.
cap. 5. §. 5., Rumelin. ad A. B. part. 1.
dissert. 14. thesaur. 16., Syring. de pace
Relig. concl. 31. lit. B., Lampad. de Re-
publ. Rom. German. par. 3. cap. 11.
§. 46. & 47., qui omnes fatentur ex
inconcussa observantia duorum sæculo-
rum, & ultra, satis patere Imperatores
id jus exercere ex dono, & concessione
Papali.